

TA PRÁČE, MATKA POKROKU

Pátek, 29 srpen 2008

Jsem v poslední době naprosto zděšen, co se u nás v Brně děje. Vůde samý úspěšný mladý rybný vohoz, bílá košile, dokonalá lajka, dokonale vypucované polobotky, každá má ústavní výraz v kšifě, mobil u dráky, pije to jedině bez bublin, bez lógru, bez alkoholu, nekouří to, čere to má to vysoké školy a univerzity, němu to nerozumí....

vo životě to ví uplně, vyhazuje to lidi z práce krtem péra, likviduje vě, na co pšijde, chce to šití Zeměkouli, což je tomu často uměno, vždy za cenu nevratných omylů a z nich plynoucích ohromných ztrát. Chráno do 8mi hod, do pr to chodí v 9.30, pak to tam smrdí do věera... co vlastně maj kur*a ze života? Pak se sejdu se s dcereš; do práce chodí na 9.30, dom pšichází za soumraku, ušvaná, chytrá jak motorový dudy, já su uplně blbě. Kdybych ju neměl rád, nebavil bych se (i tak se vyhejbám). Nezlobim se na ni, mám ju moc rád a mám o ni velkou starost - kam to takhle chce dovést? Pak zase tudle má sprdnul synek, taky šiditel Zeměkoule, nelíbí se mu nějaké úpravy, co jsem udělal ve SVĚ chalupě, pšití to musim s nim vždy pšedem zkonzultovat. Taky je ušvané ale suverénní, rozhodný, mající VĚDYCKY pravdu, já uplně blbě... Nezlobim se na něj, mám ho rád a mám o něj tím pádem velkou starost. Kam to takhle chce dovést? Vůde všichni jen do práce, do práce, do práce. Doprdě! Tak si maně vzpomínám na bolševickou Internacionálu: "...ta práce, matka pokroku a s ní armáda vtrok...". Dost výstišné, dokonale nadšové, hlavně s těma vtrokama! To už je tu zšejmá generáční výměna, co se vo ní tehdě mluví i píše. A tak se už uplně vášně chystám do starého šeleza.

Cejtim, še pšekáim.

Jarek